

**Sermones prestantissimi viri Roberti de Latio: ordinis
Minoru[m] sacre theologie professoris: pontificis
Aquinatis**

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.ccccxiiij. vi. no.Maij.

Tabula in sequente[m] tractatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70607)

De beatitudine sanctorū. Sermo I

quid facitis? Cur aie salutē negligit?
Audite xpm dicentē. Mat. xvi. Quid
prodest hoī si uniuersuz mūdā lucrif:
aie nō sue detrimētū patiat. Aut quā
dabit cōmurationē p aīa sua. Qnera-
mus igit illā saluare: vt uiuat cū xpo
hic p gram: et i futuro p gliam. Amen.
¶ Finit? ē tractat? de immortalitate aie
¶ Tabula in sequentē tractatum.

De beatitudine scrōy fatuos hoies
q̄ nil credūt de futura vita. Sermo. s.
De gaudijs beatorum ex visib? de:
et dotatione corporum: et loci habitas-
tione. Sermo. ij.

Incipit tractat? de beatitudine san-
ctorū cuius sunt sermones. ij.
De beatitudine sanctorū in quo con-
sistat fatuitas hoīm mūdanoz: q̄ non
credūt aliquid de vita futura. Ser. s.

Excelsa vestra co-

prosa ē i celis. Verba sunt
redēptoris nri originaliter
Mat. v. c. Tanta est quorū
dā stulticia vt arbitrent nulla esse bo-
na preter ea q̄ in pnti vita a pussimo
deo visibus humanis pcedunt. Nil cre-
dūt: nil cogitāt: nil deniqz sperāt de fu-
tura celestis regni hereditate. Somni-
um putāt: immo fictionē et fabulā: q̄c-
quid fm omnē veritatē de sanctorū
beatitudine pclamāt. Vt oēm diligen-
tiaz adhibēt vt corporeis sensib? in su-
is delectationib? voluptuosis satisfi-
at. Aīam nō virtutib? honestiqz mo-
ribus instruerē: et negligūt: et cōtēnūt
Propterea equū esse celsū si in pnti
sermone de beatitudine verba fecero.
Nay illā cūcti desiderare debēt q̄ meri-
to pponēda est oibus q̄ ab hoīe p̄cio
haberi solēt. De hac qliber iust? atqz
fidelis asserit illō Sapiētē. c. vii. Pre-
posui illā regnis et sedib?: et diuitias ni-
hil esse diti in cōparatione illius. Nec
cōparauī illi lapidē preciosuz: qm̄ om-
nē aurū in cōparatione illius arena est
et argua: et tāqz lutū estimabitur argen-
tum in p̄spectu illius. Super salutem

et spēm dilexi eam: et pposui p luce ha-
bere illam: qm̄ inextinguibile est lumē
illius. Venerūt aut̄ mihi oīa bona paz
nter cū illa. Et igit disponamus ea q̄
tractaturi sumus ordine debito: beati-
tudinisqz laudes mirificētissimas cō-
plectamur: q̄ copiosa merces a nro sal-
natoze merito nuncupaf: de ipsa tria
mysteria principalia pponemus cons-
templanda.

Prīmū d: beatitudinis desideriu:
Secm̄ beatitudinis subiectū.

Tertiū beatitudinis obiectum.

¶ Quā beatitudo est bonū qd̄ cuncti des-
siderare debent. Caplm. s.

¶ Primū mysteriū cōtēplādū d:
beatitudinis desiderium. In
quo inducēda est cūctoꝝ mēs:
vt ad beatitudinē dirigat corz

dis affectū: illamqz virib? totis conen-
tur adipisci. Nam et hoc ita pulchre lo-
quitur Seneca ad Lucillū. Ad summū
inquit bonū: et ppositū toti? vite tue
respice. Illi em̄ consentire d? q̄cquid
agimus: id peccamus: qz de p̄ribus vi-
te oēs deliberamus: de tota nō nemo
desiderat. Errāt cōsilia nra: qz nō hnt
quo dirigant. Ignoranti quē portū pe-
rat: nullus finis certus est. hec ille.

¶ Sed vt pars ista lucidior fiat opus
est vt a tria dubia respondeamus.

Prīmū vtrū hoī pueniat agere pro-
pter finem.

Secm̄ vtruz finis humane vite sit
beatitudo.

Tertium vtrū beatitudo sit bonum
desiderabile.

¶ Ad primū dubiū r̄ndet sc̄tus Tho. s.
ij. q. s. q̄ actionū q̄ ab hoīe agunt: ille
sole pprie dicunt humane q̄ sunt proz
prie homis inquitū est hō. Differt au-
tē hō ab alijs irrationalib? creaturis
in hoc q̄ est dñs suoz actūū: qd̄ fit per
rationē et volūtate. Ille itaqz actioes
pprie humane dicunt q̄ ex volūtate
deliberata procedūt. Alie nō non proz
prie humane sunt sicut dū mouet pe-
dē: vel fricat barbā alijs intectus et si

*ho dicit ab
inly vrb? by*